

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Orlikowski

Protokolant sekretarz Hanna Jankowska

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2017 roku w Starogardzie Gdańskim

sprawy z powództwa małoletniego O. M. zastępowanego przez matkę A. B. (1)

przeciwko M. M. (1)

o alimenty

I. Zasądza od pozwanego M. M. (1) na rzecz małoletniego powoda O. M. tytułem alimentów kwotę po 400 (czterysta) złotych miesięcznie płatnych do rąk matki małoletniego powoda – A. B. (1) do dnia 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności każdej raty, poczynając od dnia 1 lutego 2017 r.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddala.

III. Odstępuje od obciążania pozwanego M. M. (1) kosztami sądowymi.

IV. Odstępuje od obciążania A. B. (1) kosztami zastępstwa procesowego pozwanego.

V. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Małoletni O. M. zastępowany przez matkę A. B. (1) pozwem wniesionym w dniu 15.07.2016 r. domagał się zasądzenia od pozwanego M. M. (1) alimentów w kwocie po 700 zł miesięcznie, poczynając od dnia 10-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności każdej raty.

W odpowiedzi na pozew, M. M. (1) wniósł o zasądzenie od niego na rzecz małoletniego O. M. kwoty po 350 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Małoletni O. M. ur. (...) jest dzieckiem pochodzącym ze związku pozamałżeńskiego M. M. (1) i A. B. (1) /bezsporne - akt urodzenia k.4/. Strony zamieszkiwały wspólnie przez okres około pół roku i rozstały się na przełomie kwietnia/maja 2016 r.

Małoletni zamieszkuje wraz z matką u siostry A. B. (1). Matka małoletniego dokłada się do rachunków. W mieszkaniu tym zamieszkuje dwoje dorosłych osób oraz dwoje dzieci.

Małoletni O. M. ma 3 lata, uczęszcza do przedszkola w B.. Powód ma kaszel alergiczny, zachodzi podejrzenie, iż ma astmę- nie został jeszcze zdiagnozowany. Na miesięczne koszty utrzymania małoletniego składają się: żywność- 300 zł, odzież- 100 zł, opłata za przedszkole- 200 zł, pampersy i chusteczki nawilżające- 150 zł, witaminy- 50 zł.

A. B. (1) ma 27 lat, z zawodu jest (...), zatrudniona jest w S. (...) w B. jako (...) i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości ok. 2.000 zł netto miesięcznie. Matka małoletniego posiada mieszkanie w miejscowości D., jest współwłaścicielką samochodu osobowego m-ki O. (...). A. B. (1) uczęszcza na studia zaoczne, za które opłata wynosi 1.400 zł za semestr.

M. M. (1) ma 32 lata, z zawodu jest (...), zatrudniony jest w (...) w G., jest (...) i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości około 1.900 zł miesięcznie. Pozwany od marca do sierpnia 2016 r. przebywał na urlopie bezpłatnym i w tym czasie wyjechał na tydzień do Niemiec, celem podjęcia dodatkowej pracy- za tygodniowy okres pracy otrzymał wynagrodzenie w wysokości 400 euro, które przeznaczył na bilet oraz alimenty na syna.

Na miesięczne koszty utrzymania pozwanego składają się: prąd- 130 zł, woda i kanalizacja- 90 zł, telefon komórkowy- 50 zł, Internet- 65 zł, paliwo- 200 zł, żywność- 500 zł, kosmetyki i artykuły chemiczne- 100 zł, odpady komunalne- 42 zł, rata kredytu- 400 zł. Pozwany posiada kredyt w wysokości 12.000, którego miesięczna rata wynosi 400 zł. Poza małoletnim powodem M. M. (1) nie posiada innych osób na utrzymaniu. Pozwany jest zdrowy, zdolny do pracy, nie ma orzeczonej niepełnosprawności, jest właścicielem obciążonego służebnością na rzecz rodziców domu, którym w chwili obecnej samotnie zamieszkuje. M. M. (1) jest również właścicielem samochodu osobowego m-ki R. (...) rocznik 2000 oraz samochodu osobowego m-ki A. (...) rok 2007, na który wziął kredyt w wysokości 16.000 zł. Do maja 2016 r. pozwany dobrowolniełożył na utrzymanie małoletniego powoda kwoty po 700 zł miesięcznie. Natomiast od listopada 2016 r. M. M. (1) dobrowolniełoży na rzecz powoda kwoty 350 zł miesięcznie, raz na 2 tygodnie zabiera małoletniego do swojego miejsca zamieszkania. Pozwany kupuje dziecku zabawki, słodycze, zabiera syna na pizzę.

/dowód: odpis zupełny aktu urodzenia k. 4, zaświadczenie k. 18, k. 26, zestawienie wydatków k. 19, przesłuch. inf. A. B. k. 20-21, rachunki na potwierdzenie wydatków pozwanego k. 24, wniosek urlopowy k. 25, zeznania M. M. k. 27-28, 21-22/

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalając stan faktyczny w sprawie oparł się w głównej mierze na dokumentach załączonych do akt niniejszej sprawy oraz zeznaniach i oświadczeniach stron, które należało uznać za wiarygodne w takim zakresie w jakim korespondują z pozostałym materiałem zebrany w sprawie i nie są sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego.

Sąd dał wiarę opisywanym przez stronę pozwaną kosztom utrzymania oraz zaciągniętych kredytów- w zakresie w jakim zostały one wykazane załączonej do akt postępowania dokumentacji kredytowej.

Odnośnie wydatków opisanych przez A. B. (1) na mał. O. M., Sąd część z nich uznał za nieuzasadnione, i wygórowane, uwzględniając wiek dziecka, oraz w świetle zasad doświadczenia życiowego i możliwości zarobkowych ojca dziecka. Sąd uznał za nieuzasadnione koszy żywności – ponad 300 zł, odzieży – ponad kwotę 100 zł oraz witamin- ponad 50 zł. Podkreślenia wymaga fakt, iż strona powodowa – pomimo określonego terminu, nie przedłożyła jakichkolwiek dokumentów (paragonów, faktur) na potwierdzenie konieczności ponoszenia przez matkę małoletniego wydatków w kwotach opisanych przez A. B. (1) w toku niniejszego postępowania.

Tym samym, Sąd kierując się zasadami doświadczenia życiowego uznał, że miesięczny uzasadniony koszt utrzymania małoletniego powoda- który ma 3 lata, obejmujący niezbędne wydatki takie jak żywność, odzież, środki czystości, pampersy, opłatę za przedszkole itd. , wynosi ok. 800 zł.

Na podstawie art.133§1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Natomiast zgodnie z treścią art. 135 § 1 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy w każdym przypadku od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Ustawa uzależnia zatem zakres świadczeń alimentacyjnych nie tylko od rzeczywiste osiągniętych dochodów, ale od takiej ich skali, jaką mógłby

zobowiązany osiągnąć przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swych sił i możliwości.

W przedmiotowej sprawie Sąd uznał, iż roszczenia strony powodowej są uzasadnione, ale nie w takiej wysokości. Bezsprzeczne jest, że małoletni powód nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać. Poza sporem było również, że małoletni nie posiada własnego majątku i źródeł dochodu i w związku z tym jest całkowicie zależny od wsparcia obojga rodziców. Obowiązek alimentacyjny wobec dziecka wyraża się nie tylko na osobistych staraniach rodziców w jego wychowaniu, ale również w udziale w świadczeniu materialnym na potrzeby uprawnionego, choćby kosztem ograniczenia własnych potrzeb. W miarę rozwoju fizycznego i psychicznego oraz stanu zdrowia potrzeby dziecka rosną i wymagają dodatkowych nakładów na swoje zainteresowania. Ponadto Sąd rozpoznając przedmiotową sprawę ustalił, że pozwany utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w wysokości około 1.900 zł brutto miesięcznie. Sąd również stwierdził, że pozwany jest osobą w sile wieku i poza małoletnim powodem nie posiada innych osób na utrzymaniu, jest zdolny do pracy i w związku z tym powinien być w stanie sprostać swoim potrzebom mimo konieczności uszczuplenia swoich dochodów o kwotę zasądzonych na rzecz syna alimentów. Pomimo tego, że pozwany ma obciążenia z tytułu pobranych kredytów, zdaniem Sądu jego dochody pozwalają na partycypację w kosztach utrzymania syna na poziomie kwoty po 400 zł miesięcznie, co daje ok. 50% kosztów utrzymania małoletniego powoda. Ustalając wysokość alimentów Sąd wziął również pod uwagę fakt, iż to A. B. (1) obecnie opiekuje się na co dzień małoletnim oraz fakt, iż pozwany przejawia starania i angażuje się w zaspokajanie potrzeb małoletniego- poza dobrowolnie łożonymi na rzecz syna alimentami kupuje mu słodycze, zabawki i inne rzeczy.

Sąd stwierdził, iż żądana pozwem kwota 700 zł miesięcznie przekraczałaby usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda oraz możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego i w związku z powyższym oddalił powództwo w pozostałym zakresie, o czym orzeczono w pkt III wyroku. Sąd przy tym ustalił obowiązek alimentacyjny w/w kwocie od następnego miesiąca od wydania wyroku uwzględniając poczynione przez pozwanego wpłaty na poczet alimentów oraz inne nakłady tytułem zaspokojenia potrzeb dziecka.

Jednocześnie na podstawie art.108§1 kpc przy zastosowaniu art.102 kpc, Sąd odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi poniesionymi w sprawie i obciążył nimi Skarb Państwa, mając na uwadze jego aktualną sytuację dochodową i majątkową.

Nadto na mocy art.333§1 pkt 1 kpc Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.